Referències del *Quadern d'activitats per a la reunió Vida cristiana i predicació*

7-13 DE DESEMBRE

TRESORS DE LA BÍBLIA | LEVÍTIC 10, 11

«Estima Jehovà més que la teva família»

(Levític 10:1, 2) I els fills d'Aaron, Nadab i Abihú, prengueren cadascun el seu encenser, i hi posaren foc i hi posaren encens al damunt, i oferiren foc estrany davant Jahveh, que ell no els havia manat. **2** I sortí foc de davant Jahveh i els consumí, i moriren davant Jahveh.

***it*-1-S p. 1200 § 4**
Ilegítimo

Fuego e incienso ilegítimos. En Levítico 10:1, la palabra hebrea *zar* (femenino, *za·ráh;* literalmente, 'extraño') se usa con respecto al "fuego ilegítimo, que [Dios] no les había prescrito", pero que los hijos de Aarón, Nadab y Abihú, presentaron delante de Jehová, por lo que Jehová los ejecutó con fuego. (Le 10:2; Nú 3:4; 26:61.) Después, Jehová le dijo a Aarón: "No bebas vino ni licor embriagante, tú ni tus hijos contigo, cuando entren en la tienda de reunión, para que no mueran. Es estatuto hasta tiempo indefinido para sus generaciones, tanto para hacer distinción entre la cosa santa y la profana, y entre la cosa inmunda y la limpia, como para enseñar a los hijos de Israel todas las disposiciones reglamentarias que Jehová les ha hablado por medio de Moisés". (Le 10:8-11.) Esto parece indicar que Nadab y Abihú se habían embriagado, y que esa condición los envalentonó para ofrecer fuego que no estaba prescrito. Tal fuego probablemente era ilegal debido al momento, lugar o manera de ofrecerlo, o podría haber sido incienso de diferente composición a la especificada en Éxodo 30: 34, 35. Su estado ebrio no los excusó de su pecado.

(Levític 10:4, 5) I Moisès cridà Mixael i Elissafan, fills d'Uziel, oncle d'Aaron, i els digué: Apropeu-vos, traieu els vostres germans de davant del santuari, fora del campament. **5** I s'hi van apropar, i els tragueren amb les seves túniques fora del campament, com Moisès havia dit.

(Levític 10:6, 7) I Moisès digué a Aaron i als seus fills Eleazar i Itamar: No descobriu els vostres caps ni esquinceu els vostres vestits, no sigui que moriu, i que Déu s'indigni contra tota la congregació. Però els vostres germans, tota la casa d'Israel, ploraran l'abrusament que Jahveh ha abrusat. **7** I no sortireu de l'entrada de la tenda de la reunió, no sigui que moriu, perquè l'oli de la unció de Jahveh és sobre vosaltres. I ells ho feren segons la paraula de Moisès.

***w11*-S 15/7 p. 31 § 16**
¿Ha entrado usted en el descanso de Dios?

16 Aarón, el hermano de Moisés, se enfrentó a una situación parecida con dos de sus hijos, Nadab y Abihú. Jehová los castigó con la muerte por haber cometido la grave ofensa de ofrecerle incienso de forma impropia. ¡Qué doloroso debió de ser para su padre saber que nunca más volvería a verlos, hablarles ni estar con ellos! Pero eso no fue todo. Aarón y sus demás hijos recibieron la orden divina de evitar las muestras de duelo acostumbradas: "No vayan a dejar sus cabezas desaseadas, y no deben rasgar sus prendas de vestir, para que no mueran ustedes y para que no se indigne [Dios] contra toda la asamblea" (Lev. 10:1-6). De este episodio extraemos una clara lección: nuestro amor a Jehová siempre debe estar por encima de nuestro amor a un familiar, y más aún si no se arrepiente de sus pecados.

Descobreix perles espirituals

(Levític 10:8-11) I Jahveh parlà a Aaron, dient: **9** No beguis vi ni beguda forta, ni tu ni els teus fills amb tu, quan entris a la tenda de la reunió, no sigui que moriu. És un estatut perpetu per a les vostres generacions; **10** a fi de fer distinció entre el que és sant i el que és profà, i entre impur i pur, **11** i per ensenyar als fills d'Israel tots els estatuts que Jahveh els ha dit per mitjà de Moisès.

***w14* 15/11 p. 17 § 18**
Siguem sants en tota la nostra conducta

18 Per poder ser sants, hem d'examinar la Bíblia amb atenció i fer el que Déu ens demana. Pensa, per exemple, en el cas de Nadab i Abihú. Jehovà els va executar perquè van oferir foc per fer sacrificis que Ell «no els havia manat», cosa que potser van fer perquè anaven beguts (Lev. 10:1, 2). Fixa't què va dir Jehovà a Aaron **(llegeix Levític 10:8-11)**. Vol dir aquest relat bíblic que no hem de beure alcohol abans d'anar a una reunió cristiana? Pensa en les següents idees: nosaltres no estem sota la Llei mosaica (Rm. 10:4). En alguns països, quan els germans fan un àpat abans d'anar a la reunió, prenen begudes alcohòliques *amb moderació*. Durant la Pasqua es van fer servir quatre copes de vi. Quan Jesús va instituir el Memorial, va fer que els seus apòstols beguessin el vi que representava la seva sang (Mt. 26:27). La Bíblia condemna l'abús d'alcohol i la borratxera (1 Cor. 6:10; 1 Tim. 3:8). I la consciència de molts germans els impulsa a no beure gens d'alcohol abans de participar en qualsevol forma del servei sagrat. Amb tot, les circumstàncies de cada país són diferents, i el que de debò importa és que els cristians puguin fer la «distinció entre el que és sant i el que és profà», i així poder comportar-se amb santedat, tal com li agrada a Jehovà.

(Levític 11:8) No menjareu llur carn, ni tocareu llurs cadàvers, us seran impurs.

***it*-1-S p. 142 § 4**
Animales

Estas limitaciones alimentarias solo aplicaban a los que estaban bajo la ley mosaica, pues la declaración registrada en Levítico 11:8 dice: "Son inmundos para ustedes", es decir, para los israelitas. Con la derogación de la Ley sobre la base de la muerte sacrificatoria de Cristo Jesús, se canceló la prohibición, y una vez más los humanos podían considerarse bajo la misma provisión amplia anunciada después del Diluvio. (Col 2:13-17; Gé 9:3, 4.)

Lectura de la Bíblia

(Levític 10:1-15) I els fills d'Aaron, Nadab i Abihú, prengueren cadascun el seu encenser, i hi posaren foc i hi posaren encens al damunt, i oferiren foc estrany davant Jahveh, que ell no els havia manat. **2** I sortí foc de davant Jahveh i els consumí, i moriren davant Jahveh. **3** I Moisès digué a Aaron: Això és el que Jahveh parlà, dient: Seré santificat en aquells que s'atansen a mi, i seré honorat davant de tot el poble. I Aaron callà. **4** I Moisès cridà Mixael i Elissafan, fills d'Uziel, oncle d'Aaron, i els digué: Apropeu-vos, traieu els vostres germans de davant del santuari, fora del campament. **5** I s'hi van apropar, i els tragueren amb les seves túniques fora del campament, com Moisès havia dit. **6** I Moisès digué a Aaron i als seus fills Eleazar i Itamar: No descobriu els vostres caps ni esquinceu els vostres vestits, no sigui que moriu, i que Déu s'indigni contra tota la congregació. Però els vostres germans, tota la casa d'Israel, ploraran l'abrusament que Jahveh ha abrusat. **7** I no sortireu de l'entrada de la tenda de la reunió, no sigui que moriu, perquè l'oli de la unció de Jahveh és sobre vosaltres. I ells ho feren segons la paraula de Moisès. **8** I Jahveh parlà a Aaron, dient: **9** No beguis vi ni beguda forta, ni tu ni els

teus fills amb tu, quan entris a la tenda de la reunió, no sigui que moriu. És un estatut perpetu per a les vostres generacions; 10 a fi de fer distinció entre el que és sant i el que és profà, i entre impur i pur, 11 i per ensenyar als fills d'Israel tots els estatuts que Jahveh els ha dit per mitjà de Moisès. 12 I Moisès digué a Aaron i a Eleazar i a Itamar, els fills que li restaven: Preneu el present que resta de les ofrenes de foc de Jahveh, i mengeu-lo sense llevat a la vora de l'altar, perquè és cosa molt santa. 13 I l'heu de menjar en el lloc sant, perquè és la teva porció i la porció dels teus fills sobre les ofrenes de foc de Jahveh: perquè així m'ha estat manat. 14 I el pit de l'ofrena brandada i l'espatlla de l'ofrena elevada ho menjareu en un lloc pur, tu i els teus fills i les teves filles amb tu, perquè la teva porció i la porció dels teus fills se us donen dels sacrificis de pau dels fills d'Israel. 15 Amb l'ofrena de foc dels greixos portaran l'espatlla de l'ofrena elevada i el pit de l'ofrena brandada, per brandar-la com a ofrena brandada davant Jahveh; i serà per a tu, i per als teus fills amb tu, un estatut perpetu, tal com Jahveh ha manat.

TALLER DE PREDICACIÓ

Vídeo de la visita inicial

(Salm 1:1, 2) Feliç l'home que no camina en el consell dels malvats, i no s'està en el camí dels pecadors, i no s'asseu en el seient dels que se'n burlen. 2 Perquè el seu delit és en la llei de Jahveh, i en la seva llei hi medita dia i nit.

TRESORS DE LA BÍBLIA

«Estima Jehovà més que la teva família»

(Levític 10:1, 2) I els fills d'Aaron, Nadab i Abihú, prengueren cadascun el seu encenser, i hi posaren foc i hi posaren encens al damunt, i oferiren foc estrany davant Jahveh, que ell no els havia manat. 2 I sortí foc de davant Jahveh i els consumí, i moriren davant Jahveh.

(Levític 10:4-7) I Moisès cridà Mixael i Elissafan, fills d'Uziel, oncle d'Aaron, i els digué: Apropeu-vos, traieu els vostres germans de davant del santuari, fora del campament. 5 I s'hi van apropar, i els tragueren amb les seves túniques fora del campament, com Moisès havia dit. 6 I Moisès digué a Aaron i als seus fills Eleazar i Itamar: No descobriu els vostres caps ni esquinceu els vostres vestits, no sigui que moriu, i que Déu s'indigni contra tota la congregació. Però els vostres germans, tota la casa d'Israel, ploraran l'abrusament que Jahveh ha abrusat. 7 I no sortireu de l'entrada de la tenda de la reunió, no sigui que moriu, perquè l'oli de la unció de Jahveh és sobre vosaltres. I ells ho feren segons la paraula de Moisès.

VIDA CRISTIANA

«Donar suport a la disciplina de Jehovà és una mostra d'amor»

(Jeremies 30:11) Perquè sóc amb tu –declaració de Jahveh– per salvar-te, perquè exterminaré totes les nacions on t'he escampat; només a tu no t'exterminaré, sinó que et castigaré d'acord amb el judici, i no et tindré per innocent.

(Isaïes 1:16-18) Renteu-vos, netegeu-vos; tragueu la maldat dels vostres actes de davant dels meus ulls; pareu de fer el mal. 17 Apreneu a fer el bé, cerqueu la justícia, renyeu l'opressor, defenseu l'orfe, pledegeu a favor de la viuda. 18 Veniu ara, i passarem comptes, diu Jahveh: Si els vostres pecats són com l'escarlata, esdevindran blancs com la neu; si són vermells com la porpra, es tornaran com la llana.

(Isaïes 55:7) Que el malvat abandoni el seu

camí, i l'home inic els seus pensaments: i que torni a Jahveh, perquè ell li tindrà misericòrdia, i al nostre Déu, perquè ell perdonarà abundantment.

14-20 DE DESEMBRE

TRESORS DE LA BÍBLIA | LEVÍTIC 12, 13

«Què aprenem de les lleis relacionades amb la lepra?»

(Levític 13:4, 5) I si la taca blanquinosa és blanca sobre la pell de la seva carn, i el seu aspecte no és més profund que la pell, i el seu pèl no s'ha tornat blanc, llavors el sacerdot aïllarà el qui tingui la marca set dies. **5** I el sacerdot l'examinarà al setè dia, i si, heus aquí, als seus ulls la marca subsisteix i la marca no s'ha estès per la pell, llavors el sacerdot el reclourà set dies més.

***wp18.1* p. 7**
Antiquada o avançada al seu temps?

• **Guardar la quarantena.**
La Llei mosaica exigia que les persones que patien lepra estiguessin separades de la resta de la gent. Però no va ser fins l'aparició de les epidèmies a l'edat mitjana que els metges van aprendre aquest mètode, encara efectiu avui dia (Levític capítols 13 i 14).

(Levític 13:45, 46) I el leprós que tingui la marca portarà els seus vestits esquinçats, el seu cap descobert, i es cobrirà fins al llavi de dalt, i cridarà: Impur, impur! **46** Tots els dies que tindrà en ell la marca serà impur. És impur: habitarà sol, tindrà el seu estatge fora del campament.

***wp16.4* p. 9 § 1**
Ho sabies?

En el temps de Jesús, els jueus tenien por d'un tipus de lepra comuna. Aquesta terrible malaltia danyava les terminacions nervioses i podia causar lesions permanents i desfiguració. No es coneixia cap cura per a la lepra. De fet, els leprosos havien d'estar en quarantena i avisar els altres sobre la seva condició (Levític 13: 45, 46).

(Levític 13:52) I cremarà la roba o l'ordit o el filat, de llana o de lli, o qualsevol article de pell en el qual hi hagi la marca, perquè és lepra maligna. Serà cremat al foc.

(Levític 13:57) i si torna a aparèixer al vestit, o a l'ordit, o al filat, o a qualsevol article de pell, és un brot, cremaràs al foc això on hi ha la marca.

***it*-2-S p. 210 § 5**
Lepra

En las prendas de vestir y en las casas. La lepra también podía afectar las prendas de lana o lino, así como un artículo de cuero. La plaga podía desaparecer una vez lavado el artículo, después de lo cual se ponía en cuarentena. Pero cuando esta plaga de color verde amarillento o rojizo persistía, era lepra maligna y había que quemar el artículo. (Le 13:47-59.) Si aparecían manchas verde amarillentas o rojizas en el muro de una casa, el sacerdote decretaba una cuarentena. Tal vez fuese necesario arrancar las piedras afectadas, raspar el interior de la casa y deshacerse de las piedras y del mortero raspado en un lugar inmundo fuera de la ciudad. Si la plaga volvía, se declaraba inmunda la casa, se demolía y se tiraban los materiales en un lugar inmundo. Cuando se pronunciaba limpia una casa, debía purificarse según una disposición de la Ley. (Le 14:33-57.) Se ha dicho que la lepra que afectaba las prendas de vestir y las casas era un tipo de moho, pero no puede asegurarse.

Descobreix perles espirituals

(Levític 12:2) Parla als fills d'Israel, dient: Quan la dona concebi i infanti un mascle, serà impura set dies, com en els dies de la seva separació menstrual, serà impura.

(Levític 12:5) I si infanta una femella, serà impura dues setmanes, com en la seva menstruació, i restarà seixanta-sis dies en la sang de la seva purificació.

***w04*-S 15/5 p. 23 § 1**
Puntos sobresalientes del libro de Levítico

12:2, 5. ¿Por qué se volvía "inmunda" la mujer como resultado del parto? Los órganos reproductivos fueron hechos para transmitir vida humana perfecta. No obstante, en vista de los efectos heredados del pecado, lo que se transmitió fue vida imperfecta y pecaminosa. Los períodos temporales de 'inmundicia' relacionados con el parto, así como la menstruación y las emisiones seminales, recordaban esta herencia pecaminosa (Levítico 15:16-24; Salmo 51:5; Romanos 5:12). Las disposiciones reglamentarias de purificación ayudaban a los israelitas a comprender la necesidad de un sacrificio redentor para cubrir el pecado de la humanidad y devolverle la perfección. Por eso, la Ley llegó a ser su "tutor que [los condujo] a Cristo" (Gálatas 3:24).

(Levític 12:3) I el vuitè dia serà circumcidada la carn del prepuci del seu fill.

***wp18.1* p. 7**
Antiquada o avançada al seu temps?

• **El moment de la circumcisió.**
La Llei de Déu estipulava que s'havia de circumcidar els nens al vuitè dia de vida (Levític 12:3). La capacitat de coagulació d'un nadó s'estabilitza a nivells normals després de la primera setmana. En temps bíblics, molt abans que els tractaments mèdics estiguessin disponibles, esperar poc més d'una setmana abans de fer una circumcisió va ser una protecció.

Lectura de la Bíblia

(Levític 13:9-28) Quan un home tingui en ell la marca de la lepra, serà portat al sacerdot; **10** i el sacerdot el mirarà i, heus aquí, si hi ha una tumefacció blanca a la pell, i el pèl s'ha tornat blanc, i hi ha carn viva a la tumefacció: **11** és lepra antiga a la pell de la seva carn, i el sacerdot el declararà impur, no el reclourà perquè és impur. **12** I si la lepra s'escampa molt per la pell, i la lepra cobreix tota la pell del qui té la màcula des del cap fins als peus, tot el que apareix als ulls del sacerdot, **13** llavors el sacerdot mirarà i, heus aquí, si la lepra ha cobert tota la seva carn, declararà pur al qui tenia la marca: s'ha tornat blanc del tot, és pur. **14** I el dia que aparegui en ell carn viva, serà impur; **15** i el sacerdot examinarà la carn viva i el declararà impur; la carn viva és impura, és lepra. **16** O si la carn viva canvia i es torna blanca, llavors anirà al sacerdot, **17** i el sacerdot l'examinarà i, heus aquí, si la marca s'ha tornat blanca, el sacerdot declararà pur el qui té la marca, és pur. **18** I quan la carn té en ella, en la seva pell, un furóncol i sigui guarit, **19** i al lloc del furóncol s'ha fet una tumefacció blanquinosa o una taca blanquinosa, blanca vermellosa, llavors es presentarà al sacerdot, **20** i el sacerdot l'examinarà i, heus aquí, si el seu aspecte sembla més profund que la pell i el seu pèl s'ha tornat blanc, el sacerdot el declararà impur, és la marca de lepra que ha esclatat en un furóncol. **21** Però si el sacerdot l'examina i, heus aquí, no hi ha cap pèl blanc, i no és més profund que la pell, però ha perdut el color, llavors el sacerdot el reclourà set dies. **22** I si s'ha estès molt per la pell, el sacerdot el declararà impur, és una màcula de lepra. **23** I si la taca blanquinosa roman al seu lloc, i no s'ha estès, és la cicatriu del furóncol, i el sacerdot el declararà pur. **24** O si la carn té en la seva pell una cremada de foc, i la carn viva de la cremada, la taca blanquinosa lluent, es torna vermella o blanca, **25** llavors el sacerdot l'examinarà, i si, heus aquí, el pèl de la taca blanquinosa lluent s'ha tornat blanc,

i el seu aspecte sembla més profund que la pell, és lepra que ha esclatat dins la cremada: i el sacerdot el declararà impur, és una marca de lepra. **26** I si el sacerdot l'examina i, heus aquí, no hi ha pèl blanc a la taca blanquinosa, i no és més profunda que la pell, sinó que ha perdut el color, el sacerdot el reclourà set dies. **27** I el sacerdot l'examinarà al setè dia. Si s'ha estès per tota la pell, el sacerdot el declarà impur, és una marca de lepra. **28** I si la taca blanquinosa roman al seu lloc i no s'estén per la pell, i ha perdut el color, és una tumefacció de la cremada, i el sacerdot el declararà pur, perquè és la cicatriu de la cremada.

«Què aprenem de les lleis relacionades amb la lepra?»

(Levític 13:4, 5) I si la taca blanquinosa és blanca sobre la pell de la seva carn, i el seu aspecte no és més profund que la pell, i el seu pèl no s'ha tornat blanc, llavors el sacerdot aïllarà el qui tingui la marca set dies. **5** I el sacerdot l'examinarà al setè dia, i si, heus aquí, als seus ulls la marca subsisteix i la marca no s'ha estès per la pell, llavors el sacerdot el reclourà set dies més.

(Levític 13:45, 46) I el leprós que tingui la marca portarà els seus vestits esquinçats, el seu cap descobert, i es cobrirà fins al llavi de dalt, i cridarà: Impur, impur! **46** Tots els dies que tindrà en ell la marca serà impur. És impur: habitarà sol, tindrà el seu estatge fora del campament.

(Levític 13:52) I cremarà la roba o l'ordit o el filat, de llana o de lli, o qualsevol article de pell en el qual hi hagi la marca, perquè és lepra maligna. Serà cremat al foc.

(Levític 13:57) i si torna a aparèixer al vestit, o a l'ordit, o al filat, o a qualsevol article de pell, és un brot, cremaràs al foc això on hi ha la marca.

21-27 DE DESEMBRE

TRESORS DE LA BÍBLIA | LEVÍTIC 14, 15

«Estar nets és un requisit per a l'adoració pura»

(Levític 15:13-15) I quan el qui té el fluix es netegi del seu fluix, llavors comptarà set dies per a la seva purificació, i rentarà els seus vestits i banyarà la seva carn en aigua viva, i serà pur. **14** I al vuitè dia prendrà dues tórtores o dos colomins, i vindrà davant Jahveh, a l'entrada de la tenda de la reunió, i els donarà al sacerdot. **15** I el sacerdot en farà de l'un, un sacrifici pel pecat, i de l'altre, un holocaust. I el sacerdot farà expiació per ell davant Jahveh, a causa del seu fluix.

***it*-1-S p. 282**
Bañar, bañarse

Se requirió que los israelitas se sometieran a un baño ceremonial por varias razones. Se consideraba "inmundo" y debía bañarse cualquiera que se hubiera recobrado de la lepra, que tocara algo que había estado en contacto con alguien que tuviera "un flujo", un hombre que tuviera una emisión de semen, una mujer después de la menstruación o de una hemorragia, o cualquiera que tuviera relaciones sexuales. (Le 14:8, 9; 15:4-27.) Cualquiera que estuviera en una tienda con un cadáver humano o lo tocara, sería "inmundo" y tendría que ser purificado con agua. Si alguien rehusaba cumplir este reglamento, 'tenía que ser cortado de en medio de la congregación, porque era el santuario de Jehová lo que había contaminado'. (Nú 19:20.) Por lo tanto, el uso figurado de "lavar" está indicado cuando se hace referencia a una posición limpia ante Jehová. (Sl 26:6; 73:13; Isa 1:16; Eze 16:9.) Bañarse con la palabra de verdad de Jehová, simbolizada por el agua, tiene un efecto limpiador. (Ef 5:26.)

(Levític 15:28-30) I quan ella s'haurà purificat del seu fluix, comptarà set dies, i després

serà pura. [29] I al vuitè dia prendrà dues tórtores o dos colomins, i els portarà al sacerdot a l'entrada de la tenda de la reunió. [30] I el sacerdot en farà de l'un, un sacrifici pel pecat, i de l'altre, un holocaust. I el sacerdot farà expiació per ella davant Jahveh a causa del fluix de la seva impuresa.

***it*-2-S p. 365**
Menstruación

Asimismo, se consideraba inmunda a la mujer durante un flujo irregular de sangre o un "flujo que durara más tiempo que su impureza menstrual", y en ese tiempo convertía en inmundos los artículos sobre los que se acostaba o sentaba, así como a las personas que los tocaban. Tenía que contar siete días cuando cesaba el flujo normal y luego era limpia. Al octavo día la mujer debía llevar dos tórtolas o dos pichones al sacerdote, que hacía expiación por ella, y presentaba una de estas aves a Jehová como ofrenda por el pecado y la otra como holocausto. (Le 15:19-30; véase LIMPIO, LIMPIEZA.)

(Levític 15:31) I separareu els fills d'Israel de les seves impureses i no moriran en les seves impureses, quan profanin el meu tabernacle que és enmig d'ells.

***it*-2-S p. 256**
Lugar santo

2. La *tienda de reunión* y, con el tiempo, el *templo.* Todas las instalaciones, incluidos el patio del tabernáculo y los patios del templo, eran un lugar santo. (Éx 38:24; 2Cr 29:5; Hch 21:28.) Los principales utensilios situados en el patio eran el altar de sacrificio y la palangana de cobre. Estos objetos eran santos. La entrada en el patio del tabernáculo se limitaba en todo momento a las personas que estuviesen limpias ceremonialmente; sucedía lo mismo en el caso del templo. Nadie podía entrar en sus patios en una condición de inmundicia. Por ejemplo, una mujer en condición inmunda no podía tocar ninguna cosa santa ni tampoco entrar en el lugar santo. (Le 12:2-4.) Incluso el que los israelitas se mantuvieran en una condición de inmundicia se consideraba una contaminación del tabernáculo. (Le 15:31.) Los que presentaban ofrendas por haberse limpiado de la lepra llevaban su sacrificio solo hasta la puerta del patio. (Le 14:11.) Ninguna persona inmunda podía participar de un sacrificio de comunión en el tabernáculo o el templo bajo pena de muerte. (Le 7:20, 21.)

Descobreix perles espirituals

(Levític 14:14) I el sacerdot prendrà de la sang del sacrifici per la culpa, i el sacerdot la posarà al lòbul de l'orella dreta del qui es purifica, i al polze de la seva mà dreta i al dit gros del seu peu dret.

(Levític 14:17) i de la resta de l'oli que és al seu palmell, el sacerdot en posarà al lòbul de l'orella dreta del qui ha de ser purificat, i al polze de la seva mà dreta, i al dit gros del seu peu dret, sobre la sang del sacrifici per la culpa;

(Levític 14:25) I degollarà l'anyell del sacrifici per la culpa, i el sacerdot prendrà de la sang del sacrifici per la culpa, i en posarà sobre el lòbul de l'orella dreta del qui ha de ser purificat, i al polze de la seva mà dreta, i al dit gros del seu peu dret;

(Levític 14:28) I el sacerdot posarà de l'oli que té al palmell al lòbul de l'orella dreta del qui ha de ser purificat, i al polze de la seva mà dreta, i al dit gros del seu peu dret, sobre el lloc de la sang del sacrifici per la culpa.

***it*-2-S p. 528 § 2**
Oído

Cuando se instaló el sacerdocio en Israel, se le mandó a Moisés que tomara un poco de la sangre del carnero de la instalación y la pusiese sobre el lóbulo de la oreja derecha de Aarón y de cada uno de sus hijos, así como sobre la

mano derecha y el pie derecho, indicando que lo que oyesen, lo que hiciesen y el modo de comportarse, todo debería verse afectado directamente por lo que allí estaba sucediendo. (Le 8:22-24.) La Ley también decía que en el caso de un leproso que llegara a estar limpio de su mal, el sacerdote tenía que poner algo de la sangre del carnero ofrecido como ofrenda por la culpa y parte del aceite sobre el lóbulo de la oreja derecha del leproso. (Le 14:14, 17, 25, 28.) Se hacía algo similar cuando un hombre deseaba continuar en esclavitud a su amo hasta tiempo indefinido. En ese caso, se debía llevar al esclavo al poste de la puerta, donde su amo le agujereaba la oreja con un punzón. Esta marca visible en el órgano auditivo debía representar el deseo del esclavo de seguir prestando atención obediente a su amo. (Éx 21:5, 6.)

(Levític 14:43-45) I si la marca torna a sortir i s'escampa per la casa, després que ell ha arrencat les pedres i després que ha rascat la casa i després d'arrebossar-la, **44** llavors el sacerdot entrarà i mirarà i, heus aquí, si la marca s'ha estès per la casa, és lepra maligna a la casa, és impura. **45** I enderrocarà la casa, les seves pedres i les seves fustes i tot l'arrebossat de la casa, i ho traurà fora de la ciutat, en un lloc impur.

***g*-S 1/06 p. 14, requadre**
El moho: amigo y enemigo

¿SERÍA MOHO?
La Biblia habla de "la plaga de lepra en una casa", es decir, en el edificio en sí (Levítico 14:34-48). Hay quienes opinan que el fenómeno, también denominado "lepra maligna", era una forma de mildiu o moho, pero no se tiene certeza al respecto. Como quiera que sea, la Ley divina ordenaba que el dueño retirara las piedras infectadas, raspara por completo el interior de la casa y se deshiciera de todo material sospechoso, arrojándolo "en un lugar inmundo" fuera de la ciudad. Si la plaga reaparecía, había que declarar inmunda la casa, demolerla y desechar los materiales. Las instrucciones detalladas de Jehová reflejaron el profundo amor que sentía por su pueblo, así como el interés por el bienestar físico de ellos.

Lectura de la Bíblia

(Levític 14:1-18) I Jahveh parlà a Moisès, dient: **2** Aquesta serà la llei del leprós per al dia de la seva purificació: serà dut al sacerdot, **3** i el sacerdot sortirà a fora del campament, i el sacerdot l'examinarà i, heus aquí, si la marca de lepra ha estat guarida del leprós, **4** llavors el sacerdot manarà que es prenguin per aquell que ha de ser purificat dos ocells vius purs i fusta de cedre i escarlata i hisop. **5** I el sacerdot manarà que es degolli un dels ocells dins un atuell de terrissa sobre aigua viva. **6** Prendrà l'ocell viu amb la fusta de cedre i l'escarlata i l'hisop, i ho mullarà amb l'ocell viu en la sang de l'ocell degollat damunt l'aigua viva. **7** I en ruixarà set vegades sobre el qui s'ha de purificar de la lepra, i el declararà pur, i aviarà l'ocell viu sobre la faç del camp. **8** I el qui ha de ser purificat rentarà els seus vestits, i s'afaitarà tot el seu pèl, i es banyarà en aigua, i serà pur; i després, entrarà al campament, i s'estarà set dies fora de la seva tenda. **9** I s'esdevindrà que al setè dia s'afaitarà tot el seu pèl, s'afaitarà el seu cap i la seva barba i les celles dels ulls, i tot el seu pèl. I rentarà els seus vestits, i banyarà la seva carn en aigua, i serà pur. **10** I al vuitè dia prendrà dos anyells perfectes, i una anyella perfecta d'un any, tres dècims de flor de farina pastada amb oli per al present i un log d'oli. **11** I el sacerdot que fa la purificació presentarà l'home que ha de ser purificat amb aquelles coses davant Jahveh, a l'entrada de la tenda de la reunió. **12** I el sacerdot prendrà un anyell i l'oferirà com a sacrifici per

la culpa, amb el log d'oli, i ho brandarà com a ofrena brandada davant Jahveh. 13 I degollarà l'anyell en el lloc on es degolla el sacrifici pel pecat i l'holocaust, al lloc sant, perquè el sacrifici per la culpa és com el sacrifici pel pecat, és per al sacerdot, és molt sant. 14 I el sacerdot prendrà de la sang del sacrifici per la culpa, i el sacerdot la posarà al lòbul de l'orella dreta del qui es purifica, i al polze de la seva mà dreta i al dit gros del seu peu dret. 15 I el sacerdot prendrà un log d'oli, i n'abocarà damunt del seu palmell esquerre; 16 i el sacerdot mullarà el seu dit dret en l'oli que té al seu palmell esquerre, i amb el seu dit ruixarà l'oli set vegades davant de Jahveh; 17 i de la resta de l'oli que és al seu palmell, el sacerdot en posarà al lòbul de l'orella dreta del qui ha de ser purificat, i al polze de la seva mà dreta, i al dit gros del seu peu dret, sobre la sang del sacrifici per la culpa; 18 i la resta de l'oli que hi ha al palmell del sacerdot, el posarà sobre el cap del qui ha de ser purificat. I el sacerdot farà expiació per ell davant Jahveh.

«Estar nets és un requisit per a l'adoració pura»

(Levític 15:13-15) I quan el qui té el fluix es netegi del seu fluix, llavors comptarà set dies per a la seva purificació, i rentarà els seus vestits i banyarà la seva carn en aigua viva, i serà pur. 14 I al vuitè dia prendrà dues tórtores o dos colomins, i vindrà davant Jahveh, a l'entrada de la tenda de la reunió, i els donarà al sacerdot. 15 I el sacerdot en farà de l'un, un sacrifici pel pecat, i de l'altre, un holocaust. I el sacerdot farà expiació per ell davant Jahveh, a causa del seu fluix.

(Levític 15:28-31) I quan ella s'haurà purificat del seu fluix, comptarà set dies, i després serà pura. 29 I al vuitè dia prendrà dues tórtores o dos colomins, i els portarà al sacerdot a l'entrada de la tenda de la reunió. 30 I el sacerdot en farà de l'un, un sacrifici pel pecat, i de l'altre, un holocaust. I el sacerdot farà expiació per ella davant Jahveh a causa del fluix de la seva impuresa. 31 I separareu els fills d'Israel de les seves impureses i no moriran en les seves impureses, quan profanin el meu tabernacle que és enmig d'ells.

28 DE DESEMBRE-3 DE GENER

TRESORS DE LA BÍBLIA | LEVÍTIC 16, 17

«Què té a veure el dia de l'Expiació amb tu?»

(Levític 16:12) I prendrà l'encenser ple de brases de foc de sobre l'altar de davant Jahveh, i les mans plenes d'encens perfumat en pols, i ho entrarà dins del vel;

***w19.11* p. 21 § 4**
Lliçons que aprenem del llibre de Levític

4 **Llegeix Levític 16:12, 13.** Imagina't la següent escena. És el dia de l'Expiació. El gran sacerdot entra al tabernacle i es dirigeix cap al Santíssim. Al llarg del dia hi entrarà tres vegades. A una mà té un recipient amb encens aromàtic i, a l'altra, un braser d'or ple de brases enceses. S'atura davant de la cortina de l'entrada del Santíssim i, amb molt de respecte, hi entra i es queda dret davant de l'arca del pacte. D'una manera simbòlica, és com si estigués davant de la presència de Jehovà! Ara, el sacerdot vessa l'encens sagrat sobre les brases enceses amb molta cura, i l'estança s'omple d'una olor molt agradable per a Jehovà. Després, tornarà a entrar al Santíssim amb la sang de les ofrenes pel pecat. És molt interessant que *abans* de fer això, el sacerdot crema l'encens.

(Levític 16:13) i posarà l'encens sobre el foc davant Jahveh, i el núvol de l'encens cobrirà el propiciatori que hi ha damunt del testimoni, i no morirà.

***w19.11* p. 21 § 5**
Lliçons que aprenem del llibre de Levític

5 Què podem aprendre de la manera com es feia servir l'encens el dia de l'Expiació? La Bíblia diu que les oracions dels servents fidels de Déu són com encens (Sl. 141:2; Ap. 5:8). Recordem que el gran sacerdot portava l'encens davant la presència de Jehovà amb molt de respecte. De manera semblant, quan ens dirigim a Jehovà en oració també ho hem de fer amb respecte i reverència. Estem molt agraïts que el Creador de l'univers ens permeti orar-li i apropar-nos a ell, tal com fa un nen amb el seu pare (Jm. 4:8). Per a nosaltres, és tot un honor poder gaudir de la seva «amistat» (Sl. 25:14, *BEC*). Valorem tant aquest privilegi que mai voldríem fer res que el pogués decebre.

(Levític 16:14, 15) I prendrà una part de la sang del vedell i la ruixarà amb el seu dit sobre el propiciatori, de cara cap a l'est; i davant del propiciatori ruixarà una part de la sang set vegades amb el seu dit. 15 I degollarà el boc del sacrifici pel pecat, que és per al poble, i portarà la seva sang dintre del vel, i farà amb la seva sang com ha fet amb la sang del vedell, i la ruixarà sobre el propiciatori i enfront del propiciatori.

***w19.11* p. 21 § 6**
Lliçons que aprenem del llibre de Levític

6 En els paràgrafs anteriors hem vist que el gran sacerdot havia de cremar l'encens *abans* de presentar els sacrificis. D'aquesta manera, obtenia l'aprovació de Jehovà per poder oferir la sang de les ofrenes. Quina lliçó podem aprendre d'això? Quan Jesús va viure a la terra, abans d'oferir la seva vida, havia de fer una cosa que era més important que salvar la humanitat. Havia de demostrar la seva lleialtat i integritat perquè Déu pogués acceptar el seu sacrifici. Així, provaria que viure com Jehovà diu és la millor manera de fer-ho. A més, vindicaria la sobirania del seu Pare, és a dir, deixaria clar que la Seva governació és justa i legítima.

Descobreix perles espirituals

(Levític 16:10) I el boc sobre el qual haurà caigut la sort com a boc alliberat serà presentat viu davant Jahveh, per fer sobre ell expiació, per aviar-lo al desert com a boc alliberat.

***it*-1-S p. 261**
Azazel

Tal como explicó el apóstol Pablo, el que Jesús sacrificara su vida humana perfecta como expiación por los pecados de la humanidad logró infinitamente mucho más que lo que se había conseguido con "la sangre de toros y de machos cabríos". (Heb 10:4, 11, 12.) Por lo tanto, sirvió de "víctima expiatoria", 'cargó con nuestras dolencias' y "se le estuvo traspasando por nuestra transgresión". (Isa 53:4, 5; Mt 8:17; 1Pe 2:24.) Él "cargó" con los pecados de todos los que ejercen fe en el valor de su sacrificio y así ha materializado la provisión de Dios para desterrar por completo el pecado. De estas diversas maneras, el macho cabrío "para Azazel" representó el sacrificio de Jesucristo.

(Levític 17:10, 11) I qualsevol home de la casa d'Israel, o dels estrangers que sojornen entre vosaltres, que mengi cap mena de sang, jo posaré el meu rostre contra aquella persona que haurà menjat la sang, i el tallaré d'enmig del seu poble; 11 perquè la vida de la carn és en la sang, i jo us l'he donat sobre l'altar per fer expiació per les vostres ànimes, perquè la mateixa sang fa expiació per l'ànima.

***w14* 15/11 p. 10 § 10**
Per què hem de ser sants?

10 **Llegeix Levític 17:10.** Jehovà va manar als israelites que no mengessin «cap mena de sang». I als cristians també ens ha manat que ens abstinguem de sang, ja sigui animal o humana (Fe. [Ac.] 15:28, 29). El sol fet de pensar que Déu ens pugui donar l'esquena i ens pugui fer fora

de la seva congregació ens esgarrifa! Sens dubte, tots l'estimem i el volem obeir. Fins i tot quan ens trobem en una situació en què la nostra vida estigui en perill, si altres persones que no coneixen Jehovà i que no l'obeeixen ens demanen que el desobeïm, no cedirem. En realitat, sabem que molts es burlaran de nosaltres perquè ens abstenim de sang, però estem decidits a obeir Déu (Jud. 17, 18). Què ens ajudarà a estar resolts a no menjar sang i a no acceptar transfusions de sang? (Deut. 12:23.)

Lectura de la Bíblia

(Levític 16:1-17) 1 Jahveh parlà a Moisès després de la mort dels dos fills d'Aaron, quan s'aproparen davant Jahveh i moriren. 2 I Jahveh digué a Moisès: Digues a Aaron, el teu germà, que no entri en qualsevol moment al Lloc Sant, a dins del vel, davant del propiciatori que hi ha damunt l'arca, a fi que no mori, perquè jo m'apareixeré dins del núvol sobre el propiciatori. 3 Amb això entrarà Aaron al Lloc Sant: amb un vedell de la vacada per al sacrifici pel pecat, i amb un moltó per a l'holocaust; 4 es vestirà a sobre la túnica santa de lli, i calces de lli sobre la seva carn, i se cenyirà amb un cinyell de lli, i es cobrirà amb una mitra de lli: són vestits sants. I banyarà amb aigua la seva carn, i se'ls vestirà. 5 I prendrà de la congregació dels fills d'Israel dos bocs de les cabres com a sacrifici pel pecat, i un moltó com a holocaust. 6 I Aaron oferirà el vedell del sacrifici pel pecat per a si mateix, i farà expiació per ell mateix i per la seva casa. 7 I prendrà els dos bocs, i els presentarà davant Jahveh a l'entrada de la tenda de la reunió. 8 I Aaron llançarà les sorts sobre els dos bocs: una sort per a Jahveh, i l'altra sort per al boc alliberat. 9 I Aaron oferirà el boc sobre el qual haurà caigut la sort per a Jahveh, i en farà un sacrifici pel pecat. 10 I el boc sobre el qual haurà caigut la sort com a boc alliberat serà presentat viu davant Jahveh, per fer sobre ell expiació, per aviar-lo al desert com a boc alliberat. 11 I Aaron oferirà el vedell del sacrifici pel pecat que és per a si mateix, i farà expiació per ell mateix i per la seva casa, i degollarà el vedell del sacrifici pel pecat que és per a si mateix. 12 I prendrà l'encenser ple de brases de foc de sobre l'altar de davant Jahveh, i les mans plenes d'encens perfumat en pols, i ho entrarà dins del vel; 13 i posarà l'encens sobre el foc davant Jahveh, i el núvol de l'encens cobrirà el propiciatori que hi ha damunt del testimoni, i no morirà. 14 I prendrà una part de la sang del vedell i la ruixarà amb el seu dit sobre el propiciatori, de cara cap a l'est; i davant del propiciatori ruixarà una part de la sang set vegades amb el seu dit. 15 I degollarà el boc del sacrifici pel pecat, que és per al poble, i portarà la seva sang dintre del vel, i farà amb la seva sang com ha fet amb la sang del vedell, i la ruixarà sobre el propiciatori i enfront del propiciatori. 16 I farà expiació pel Lloc Santíssim, a causa de les impureses dels fills d'Israel i a causa de les seves transgressions, per tots els seus pecats. I així ho farà per la tenda de la reunió, que roman amb ells enmig de les seves impureses. 17 I no hi haurà cap home a la tenda de la reunió quan entri per fer expiació en el Lloc Santíssim, fins que ell surti; i farà expiació per si mateix, i per la seva casa, i per tota l'assemblea d'Israel.

«Què té a veure el dia de l'Expiació amb tu?»

(Levític 16:12-15) «I prendrà l'encenser ple de brases de foc de sobre l'altar de davant Jahveh, i les mans plenes d'encens perfumat en pols, i ho entrarà dins del vel; i posarà l'encens sobre el foc davant Jahveh, i el núvol de l'encens cobrirà el propiciatori que hi ha damunt del testimoni, i no morirà. I prendrà

una part de la sang del vedell i la ruixarà amb el seu dit sobre el propiciatori, de cara cap a l'est; i davant del propiciatori ruixarà una part de la sang set vegades amb el seu dit. I degollarà el boc del sacrifici pel pecat, que és per al poble, i portarà la seva sang dintre del vel, i farà amb la seva sang com ha fet amb la sang del vedell, i la ruixarà sobre el propiciatori i enfront del propiciatori.»

(Salm 141:2) «Que la meva pregària s'adreci davant teu com l'encens, que els meus palmells alçats siguin com l'ofrena del vespre.»

VIDA CRISTIANA

Faràs la sol·licitud per a l'Escola per a proclamadors del Regne?

(Salm 40:8) «Em complac, Déu meu, a fer la teva voluntat, i la teva llei és dintre meu.»

(Isaïes 6:8) «I vaig escoltar la veu del Senyor, que deia: A qui enviaré? I qui hi anirà per nosaltres? I jo vaig dir: Aquí em tens, envia'm.»

Llevat que s'indiqui el contrari, les cites de les Escriptures Hebrees corresponen a *La Santa Bíblia*, Trinitarian Bible Society, i les cites de les Escriptures Gregues corresponen a la *Traducció del Nou Món de les Escriptures Gregues Cristianes*. Quan se citen altres versions, s'indica així: *BCI - Bíblia catalana. Traducció interconfessional*; *BEC - Bíblia Evangèlica Catalana*; *MM - La Bíblia*, Monjos de Montserrat; *NM - Traducció del Nou Món* (edició en anglès de 2013). En algunes cites bíbliques s'ha utilitzat la cursiva per emfatitzar-ne alguna expressió.

© 2020 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania